

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 14Sa/22/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3017200473
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Eva Vékonyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3017200473.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne sudkyňou JUDr. Evou Vékonyovou v právnej veci žalobkyne: Mgr. Q. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. B., O. XXXX/XX, korešpondenčná adresa: X. B., Z. XXX, právne zastúpená JUDr. Darinou Kučerovou, advokátkou so sídlom Považská Bystrica, Železničná 90/12, proti žalovanému: Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Trenčín, Hviezdoslavova 3, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného, č. OU-TN-OOP4-2017/032014-003/96/2017/Sla zo dňa 23. októbra 2017, takto

rozhodol:

Krajský súd rozhodnutie žalovaného Okresného úradu Trenčín, odbor opravných prostriedkov č. OU-TN-OOP4-2017/032014-003/96/2017/Sla zo dňa 23. októbra 2017 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, tak ako bude vyčíslená v uznesení vyššieho súdneho úradníka.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa včas podanou žalobou domáhala preskúmania a zrušenia v záhlaví tohto rozsudku označeného rozhodnutia žalovaného, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku odvolanie žalobkyne zamietol a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Považská Bystrica, odboru všeobecnej vnútornej správy, číslo OU-PB-OVVS-2017/001780 AP11, 2017/027 zo dňa 20.07.2017. Potvrdeným rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu bola žalobkyňa uznaná za vinnú zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustila tým, že dňa 14.06.2016 v čase okolo 7.30 hod v areáli Materskej školy, na Ul. U. XXXX v X. B., vytrhla bývalému manželovi Ing. K. O., PhD., z ruky mobilný telefón zn. Samsung S7, ktorým mal v tom čase vyhotovovať záznam ich maloletých detí, čím úmyselne narušila občianske spolunažívanie iným hrubým správaním. Za tento priestupok jej bolo uložené podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch pokarhanie a povinnosť uhradiť štátu trovy konania vo výške 16 eur.

2. Žalobkyňa vo včas podanej žalobe zastávala názor, že odvolací orgán nepostupoval v súlade so zákonom, ktorý vymedzuje podmienky svojpomoci, ako aj nutnej obrany. Uviedla, že jej bývalý manžel zasiahol do jej práv ako aj práv ich maloletých detí, ktoré sú garantované v § 11 Občianskeho zákonníka, a to ich neustálym natáčaním bez udeleného súhlasu. Poukázala na to, že tomuto sa v danom prípade bránila, a to tak, že ho najprv slovne upozornila a neskôr zvolila na ochranu svojich práv ako aj práv maloletých detí svojpomoc. K jej použitiu došlo z dôvodu, aby žalobkyňa zabránila trvajúcemu útoku na ich práva. Zdôraznila, že sa k zobratiu telefónu dooznala, telefón nepoškodila, odovzdala ho, keď verila, že privolaná hliadka PZ vyzve bývalého manžela, aby nahrávku vymazal (nakoľko je jeho bežnou praktickou, že zhotovené nahrávky a fotografie zverejňuje na facebooku, youtube a iných miestach na internete s hanlivými komentármi).

3. Žalobkyňa dala do pozornosti skutočnosť, že prvostupňový ani odvolací orgán neaplikoval na vec inštitút nutnej obrany, ktorý je upravený priamo v zákone o priestupkoch, konkrétne v § 2 ods. 2. V prípade použitia nutnej obrany nie je možné konanie kvalifikovať ako priestupok, nakoľko mu chýba základný znak protiprávnosti. Zastávala názor, že jej obrana spĺňala požiadavky kladené na konanie v nutnej obrane stanovené Trestným zákonom, ktorý je potrebné použiť subsidiárne. V prípade konania v nutnej obrane musia byť splnené objektívne podmienky: 1. odvracia sa útok na záujem chránený zákonom, 2. útok priamo hrozí alebo trvá, 3. obrana musí smerovať proti útočníkovi, 4. obrana nesmie byť celkom zjavne neprimeraná útoku, najmä k jeho spôsobu, miestu a času, okolnostiam vzťahujúcim sa na obranu útočníka, alebo na osobu obrancu. To, že obrana nesmie byť celkom zjavne neprimeraná útoku znamená, že ňou možno spoľahlivo odvrátiť útok. Obrana teda má byť tak intenzívna, aby útok odvrátila, a preto môže byť aj dôraznejšia, ako samotný útok, inak by totiž nutná obrana strácala zmysel.

4. Žalobkyňa tiež poukázala na to, že na Okresnom súde Považská Bystrica prebieha trestné konanie voči Ing. O., PhD. (bývalému manželovi žalobkyne), pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, kde zo znaleckých posudkov, ktoré skúmali stav maloletých detí vyplýva, že konanie Ing. O., PhD. spočívajúce v prenasledovaní detí a ich kontaktovaní, fotografovaní, atď. má negatívny vplyv na ich zdravie, čo značne ich zdravotný stav zhoršuje. Taktiež výkon rozhodnutia vo veci stretávania sa otca - Ing. O., PhD. s maloletými deťmi bol zastavený v dôsledku nepriaznivého vplyvu takéhoto stretávania sa na zdravotný stav detí. Záverom konštatovala, že žalovaný správny orgán nepostupoval v súlade so zákonom, preto žiadala správny súd, aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

5. Žalovaný v podanom písomnom vyjadrení k žalobe zotrval na zákonnosti a vecnej správnosti svojho rozhodnutia, ktoré je predmetom súdneho prieskumu. Uviedol, že prvostupňový správny orgán riadne rozviedol svoju správnu úvahu, na základe ktorej uznal žalobkyňu vinnou zo spáchania uvedeného priestupku a pri prieskume vykonanom na základe podaného odvolania sa s touto úvahou stotožnil. Poukázal na to, že počas incidentu žalobkyňa sama fotografovala Ing. K. O., PhD. bez jeho výslovného súhlasu, ako aj na rozpory v tvrdeniach žalobkyne, ktorá tvrdila, že niekto zo škôlky volal políciu, pričom zo záznamu z operačného strediska Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne vyplynulo, že dňa 14.06.2016 o 7.27 hod. a o 7.33 hod. mu v súvislosti s prejednávanou udalosťou telefonovala práve žalobkyňa. Žalobkyňa podľa jeho názoru nebola nútená riešiť situáciu spôsobom, ktorý zvolila, a to najmä s poukazom na to, že na ochranu svojich práv volala políciu, a teda v súlade s Občianskym zákonníkom bolo potrebné a vhodnejšie počkať na príchod policajnej hliadky. Konanie žalobkyne považoval za neprimerané a protizákonné. Žalovaný mal za to, že žalobkyňa sa svojim konaním dopustila protiprávneho konania a motiváciu jej konania, jej priznanie sa ako aj skutočnosť, že nebola v minulosti priestupkovo riešená, zohľadnil prvostupňový správny orgán pri ukladaní sankcie.

6. Žalobkyňa v následnom písomnom podaní (vyjadrení k vyjadreniu žalovaného) nesúhlasila s odôvodnením danej situácie žalovaným. Zotrvala na tom, že postoj a právny názor správnych orgánov nezohľadňuje inštitút nutnej obrany s možnosťou prekročenia jeho podmienok v stave silného rozrušenia spôsobeného útokom, ktoré konanie bude stále nutnou obranou a takto konajúca osoba nebude trestne zodpovedná. Žalobkyňa nepoprela, že volala na políciu. Volal však aj zamestnanec škôlky, čo je taktiež preukázané a je len samozrejmé, že v čase incidentu, kedy bola v dôsledku správania sa a útoku svojho bývalého manžela Ing. O., PhD. v silnom rozrušení, nemohla čakať len na hliadku polície, ale musela zvoliť opatrenie, teda nutnú obranu. Následne počkala do príchodu hliadky, tejto mobil aj odovzdala s požiadavkou, aby boli vymazané záznamy urobené proti vôli žalobkyne i detí, čo však hliadka nedokázala zabezpečiť, nakoľko Ing. O., PhD. odmietol zábery vymazať a uvedené fotografie sa opätovne zverejnili na sociálnych sieťach. Žalobkyňa poukazovala na prebiehajúce trestné konanie vedené voči osobe Ing. O., PhD. za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, kde vystupuje s mal. V. ako poškodená.

7. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobkyne písomne nevyjadril.

8. Krajský súd v Trenčíne preskúmal napadnuté rozhodnutie a postup orgánu verejnej správy podľa § 194 ods. 1, 2 SSP v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (§ 182 ods. 1 SSP), ktorými je súd v prejednanom prípade viazaný (§ 134 ods. 1 SSP) vrátane dôvodov podľa § 134 ods. 2 a § 195 SSP a bez verejného prejednania veci (účastníci nariadenie pojednávania nežiadali) dospel k záveru,

že preskúmané rozhodnutie žalovaného je potrebné zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Predmetom konania v danej veci je preskúmanie rozhodnutia žalovaného, č. OU-TN-OOP4-2017/032014-003/96/2017/Sla zo dňa 23.10.2017, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku odvolanie žalobkyne zamietol a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Považská Bystrica, odboru všeobecnej vnútornej správy, číslo OU-PB-OVVS-2017/001780 AP11, 2017/027 zo dňa 20.07.2017. Potvrdeným rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu bola žalobkyňa uznaná za vinnú zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustila tým, že dňa 14.06.2016 v čase okolo 7.30 hod v areáli Materskej školy, na Ul. U. XXXX v X. B., vytrhla bývalému manželovi Ing. K. O., PhD., nar. XXXX, bytom Q. XXXX/XX, X. B. z ruky mobilný telefón zn. Samsung S7, ktorý mal v tom čase vyhotovovať záznam ich maloletých detí, čím úmyselne narušila občianske spolunažívanie iným hrubým správaním. Za tento priestupok jej bolo uložené podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch pokarhanie a povinnosť uhradiť štátu trovy konania vo výške 16 eur.

10. Zo správneho spisu predloženého žalovaným na žiadosť súdu vyplýva, že dňa 17.06.2016 bolo Obvodnému oddeleniu PZ Považská Bystrica doručené trestné oznámenie Ing. K. O., PhD. pre prečiny krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. Okresné riaditeľstvo PZ Považská Bystrica uznesením, č. ČVS:ORP-448/PB-PB-2016 zo dňa 11.07.2016 odovzdalo vec Okresnému úradu Považská Bystrica, odboru všeobecnej vnútornej správy, ako orgánu príslušnému na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

11. Vo veci podali vysvetlenie viaceré osoby, konkrétne M. J., ktorý pracuje ako údržbár v Materskej škole, na ulici U. č. XXXX v X. B. uviedol, že si dňa 14.06.2016 medzi 7.30 hod. a 8.00 hod., všimol, že v areáli materskej školy je nejaký konflikt medzi mladým mužom, ženou a starším pánom. Neskôr sa dozvedel, že išlo o K. O., Q. O. a jej otca G. F.. Pán O. sa snažil dostať k deťom do auta, pootvoril zadné dvere na aute, no vtedy ho pani O. od auta odsunula, a aj s pánom F. sa postavila k autu, jeho zadným dverám a pána O. do auta nepustili. Keď mal pán O. v ruke mobil, pričom to vyzeralo tak, že ich na dvore škôlky kameruje, pani O. mu ho zobrala a obaja sa začali pri aute o ten mobil naťahovať. Vtedy pán F. zozadu chytil oboma rukami pána O. niekde v oblasti hrudníka, chvíľku sa tam potácali, a potom pána Hajducha posadil na zem.

12. O. J. (školníčka materskej školy) vo vysvetlení situáciu opísala tak, že dňa 14.06.2016 v čase medzi 7.00 hod. a 8.00 hod. na dvore škôlky videla ako pán F. drží zozadu od chrbta pána O. oboma rukami cez lakte, pričom pán O. tiež zozadu od chrbta nejakou podobne držal svoju bývalú manželku. Všetci traja pri tom, ako sa tam tak držali, kľačali na zemi. Q. O. podala telefón pánovi J., ktorý bol tiež svedkom tohto incidentu, a ten ho podal pani J.. Keď mala telefón v rukách pani J., pán O. pustil Q. O., a aj pán F. pustil pána O..

13. F. F. vo svojom vysvetlení uviedol, že dňa 14.06.2016 niečo pred 8.00 hod. svoje deti viedol do materskej školy. Videl, že K. O. sa držal rukami strešného nosiča na aute pána F. a pán F. zasa K. O. od svojho auta odťahoval. Pán F. držal svojou rukou pána O. obopnutého okolo krku, ktorý mu vlastne zvieral predlaktím a ramenom, a tak ho ťahal od auta preč. P. O. pri tom kričal o pomoc, že ho škrtí. K. O. držal okolo pása svoju bývalú ženu a naťahoval sa rukami za jej rukami, v ktorých držala nejaký mobil.

14. Mgr. Q. O. (žalobkyňa) na ústnom pojednávaní pred správnym orgánom prvého stupňa uviedla, že dňa 14.06.2016 okolo 7.30 hod. išla ráno s maloletým synom do školy okolo škôlky na ul. U. XXXX v X. B., kde jej otec Ing. G. F., viezol jej dcéru A.. Keď videla, že ide jej bývalý manžel Ing. K. O., PhD. za otcom do areálu škôlky, tak ho od fotila a volala aj políciu, pretože predpokladala, že bude robiť problémy. Videla, že Ing. K. O., PhD. natáčal na mobilný telefón a upozornila ho, že si to nepraje. Ako sa k nim približoval s tým, že išiel až tesne k autu, stále natáčal, pričom jeho videá sú opakovane zverejňované na internete. Z tohto dôvodu sa rukou načiahla po telefóne, ktorý vzala z ruky. Uviedla, že ho nechcela ukradnúť, chcela len brániť deti, aby ich nenatáčal a rovnako, aby nenatáčal jej osobu. Bývalý manžel po nej skočil, schytil ju, natlačil ju na auto a chcel jej svoj telefón vytrhnúť z ruky, na čo už zacítila, že

ju drží zozadu svojimi oboma rukami za jej obe ruky. Vtom si uvedomila, že k nemu priskočil jej otec a snažil sa Ing. K. O., PhD. od nej odtrhnúť.

15. Ing. G. F., PhD. (otec žalobkyne) vo svojej výpovedi tvrdil, že dňa 14.06.2016 v čase okolo 7.30 hod. zaviezol vnučku A. do škôlky a dcéra Mgr. Q. O. išla s vnukom V. peši do školy. V momente, keď dcéra prechádzala s vnukom okolo, zastavil pri jeho aute na bicykli Ing. K. O., PhD. a začal hovoriť s deťmi. Ing. K. O., PhD. vytiahol mobil a začal ich natáčať a blížil sa k nim smerom k autu. Dcéra podľa jeho názoru chcela zabrániť tomuto nahrávaniu a z dôvodu obavy o zverejnenie, mu inštinktívne mobil vytrhla z ruky. Ing. K. O., PhD. okamžite napadol dcéru, skočil po nej, oblapil ju rukami a sotil o jeho auto. Ing. G. F., PhD. chcel dcéru spontánne chrániť, tak Ing. K. O., PhD. odzadu chytil za obe ruky, niekde v oblasti lakťov a snažil sa mu zabrániť jeho prípadným úderom. Uvedomil si, že nakoľko Ing. K. O., PhD. všetky doterajšie konflikty nahrával a klamlivo interpretoval, že v mobile je veľa dôkazov, okrem iného aj závažných z trestnej činnosti, preto chcel mobil odovzdať policajnej hliadke, ktorú volala žalobkyňa.

16. Ing. K. O., PhD. uviedol, že dňa 14.06.2016 v čase okolo 7.20 hod. cestou do práce stretol bývalého svokra Ing. G. F., PhD., ktorý viezol jeho dcéru A. do materskej školy. Ing. G. F., PhD. sa pohol autom trochu ďalej a zaparkoval v areáli materskej školy. Ing. K. O., PhD. sa pozrel za seba smerom k bránke do areálu a zazrel, ako je Mgr. Q. O. od neho cca 10 m a drží v oboch rukách mobilný telefón vo výške očí, čo mu pripadalo, že ho nahráva. Mgr. Q. O. prišla k autu, a potom ako Ing. G. F., PhD. auto otvoril, tak usadila syna V. ku A. a znova Ing. G. F., PhD. auto zamkol. Mal záujem pozdraviť sa so synom a niečo mu povedať, tak nasledoval Mgr. Q. O., no ako posadila syna do auta, tak znovu začala držať ten istý mobilný telefón, akoby ho nahrávala. Ako to zbadal, tak si povedal, že to nahrá z dôvodu, že deti posadili do auta, a auto zamkli, čím im zbytočne spôsobujú stres. Z tohto dôvodu si z vrečka vybral mobilný telefón, ktorý mu bol pridelený v práci a začal nahrávať Ing. G. F., a Mgr. Q. O. pri škôlke, ako i auto, v ktorom boli ich deti. Mgr. Q. O. vykročila proti nemu a vychmatla mu rukami mobilný telefón z rúk, čo nečakal. Vyzval ju, aby mu vrátila mobilný telefón, že musí ísť do práce. Podišiel k Mgr. Q. O. a snažil sa chytiť mobilný telefón, no nepodarilo sa mu ho vziať, lebo na neho zozadu skočil Ing. G. F., PhD. a snažil sa ho odtrhnúť od Mgr. Q. O.. Keď si myslel, že mobilný telefón drží, tak Q. O. sa akosi potočila, snažila sa mu mobilný telefón znova vytrhnúť a vtedy sa Ing. G. F. na neho akosi zavážil celou váhou, zapáčil mu rukou pod bradou a navalil sa na neho, ale nespadli.

17. Okresný úrad Považská Bystrica, odbor všeobecnej vnútornej správy rozhodnutím č. OU-PB-OVVS-2017/001780 AP11, 2017/027 zo dňa 20.07.2017 uznal žalobkyňu za vinnú zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch. Za tento priestupok jej bolo uložené podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch pokarhanie a povinnosť uhradiť štátu trovy konania v sume 16 eur. V odôvodnení rozhodnutia pritom konštatoval, že bolo jednoznačne preukázané zmocnenie sa mobilného telefónu Ing. K. O., PhD. žalobkyňou, ktorá tento menovanému vytrhla z rúk v čase, keď ním zaznamenával ich maloleté deti. Uvedená skutočnosť bola potvrdená vyjadrením Ing. K. O. PhD., výpoveďou svedka Ing. G. F., ako aj priznaním samotnej žalobkyne. Na obsah výpovedí svedkov O. J., M. J. a F. F. prvostupňový správny orgán neprihliadal, nakoľko v čase, keď došlo k protiprávnemu konaniu žalobkyne sa na mieste nenachádzali. Poukázal na to, že aj keď žalobkyňa odôvodňovala svoje konanie ochranou osobnostných práv maloletých detí pochádzajúcich z ich už rozvedeného manželstva, tento druh právnej ochrany nemožno uplatňovať spôsobom, ktorý zvolila, a ten v konečnom dôsledku vyvolal obdobnú protiprávnu reakciu Ing. K. O., PhD., ale príslušným podaním v občianskoprávnom konaní na súde.

18. Proti tomuto rozhodnutiu podala prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá ho považovala za nezákonné, vydané bez náležitého objektívneho vyhodnotenia dôkaznej situácie. Žiadala ho zrušiť a priestupkové konanie podľa § 76 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch zastaviť. Zastávala názor, že jej správanie zo dňa 14.06.2016 voči jej bývalému manželovi nie je možné vyhodnotiť ako hrubé, vonkoncom už nie ako trestné a zároveň nesúhlasila, že si nemôže zvoliť ochranu práv jej detí, akú zvolila. Zdôraznila, že jej bývalý manžel proti jej vôli a bez jej súhlasu vyhotovoval záznam a nereagoval na jej požiadavky, aby s týmto zaznamenávaním prestal. Žalobkyňa bola nútená odvrátiť ďalšie jeho správanie svojpomocou, keď mu uvedený mobil zobrala. Nemala záujem mobil poškodiť, ani si ho ponechať, ale mala záujem ho odovzdať hliadke, ktorú už niekto zo škôlky volal. Zdôraznila, že použila svojpomoc potom ako bezúspešne vyzvala bývalého manžela na ukončenie protiprávneho konania. Žalobkyňa poukázala na konania vedené na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 9P/36/2017 a sp. zn. 4C/36/2017. V uvedených konaniach, ale i pred správnym orgánom

žalobkyňa uviedla, že ešte nie je vo veci ani rozhodnuté a už sa priebeh týchto konaní s omeškaním 10 minút objavuje na sociálnych sieťach, čo zásadným spôsobom zasahuje do osobnostných práv žalobkyne a práv ich detí.

19. Na základe podaného odvolania žalovaný preskúmal prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu a dospel k záveru, že je vecne správne. Stotožnil sa so záverom prvostupňového správneho orgánu, podľa ktorého bolo vykonanými dôkazmi jednoznačne preukázané zmocnenie sa mobilného telefónu Ing. K. O., PhD. žalobkyňou, ktorá tento menovanému vytrhla z rúk v čase, keď ním zaznamenával ich maloleté deti. Rovnako sa stotožnil so záverom, že aj keď obvinená odôvodňovala svoje konanie ochranou osobnostných práv maloletých detí, tento druh právnej ochrany nemožno uplatňovať spôsobom, ktorý zvolila a ktorý v konečnom dôsledku vyvolal obdobnú protiprávnu reakciu Ing. K. O., PhD., ale mal byť uplatňovaný príslušným podaním v občianskoprávnom konaní na súde. Vychádzajúc z názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozsudku, sp. zn. 6Sžo/24/2012 zo dňa 29.05.2013 a Ústavného súdu Slovenskej republiky v rozhodnutí, sp. zn. III. ÚS 235/08-38 mal žalovaný za to, že tvrdenie žalobkyne uvedené v odvolaní o svojpomoci nezakladá dôvod na zmenu, či zrušenie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ani na vrátenie veci na nové prejednanie a rozhodnutie, a to z dôvodu, že podľa § 6 Občianskeho zákonníka mal zásah do práva „hroziť bezprostredne.“ V súlade s uvedeným ustanovením bolo potrebné (ako „primeraný“ spôsob odvrátenia hrozby) počkať na príchod policajnej hliadky, preto považoval odvolací orgán konanie žalobkyne za neprimerané a protizákonné. K tvrdeniu žalobkyne o zákaze približovania sa Ing. K. O., PhD. k nej a ich deťom, žalovaný uviedol, že uvedené uznesenia nenadobudli právoplatnosť, keďže sa menovaný proti nim odvolal a dodal, že i prípadná právoplatnosť týchto uznesení nezakladá príslušnosť prvostupňového ani odvolacieho orgánu v takej veci konať, teda nie sú dôvodom nezákonnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu.

20. Podľa § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch je priestupkom zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

21. Podľa § 2 ods. 2 písm. a) priestupkom nie je konanie, ktorým niekto odvracia
a) primeraným spôsobom priamo hroziaci útok na záujem chránený zákonom.

21. Podľa § 191 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/2015 Z.z. správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci,

22. Pojem priestupok vymedzuje zákon dvoma spôsobmi a to pozitívne, ako zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok v zákone výslovne označené a zároveň negatívne, t.j. priestupkom je len také konanie, ktoré nie je iným správnym deliktom postihnutelným podľa osobitných právnych predpisov alebo trestným činom. Priestupkom zároveň nie je konanie, napĺňajúce niektorú z podmienok ustanovených v § 2 ods. 2 zák.č. 372/1990Zb. aj keby spĺňalo ostatné definičné znaky priestupku. Konanie teda nie je priestupkom, pokiaľ je naplnená niektorá z okolností vylučujúcich protiprávnosť.

23. V predmetnej právnej veci žalobkyňa nespochybuje, že vzala mobil z rúk jej bývalého manžela Ing. O. PhD., opakovane však uvádzala, že toto jej konanie nie je priestupkom, nakoľko išlo o nutnú obranu, resp. svojpomoc. V podanej správnej žalobe namietala, že sa správne orgány mali pri posudzovaní jej konania zaoberať v zmysle ust. § 2 ods.2 zákona o priestupkoch existenciou okolností vylučujúcich protiprávnosť. V tomto ohľade je nutné žalobkyňi prisvedčiť.

24. Správny súd konštatuje, že žalovaný sa síce v rozhodnutí zaoberal otázkou svojpomoci, teda inštitútom civilnoprávnym, bolo však jeho povinnosťou konanie žalobkyne posúdiť v intenciách ust. § 2 ods.2 zákona o priestupkoch. Z tohto pohľadu bolo jeho povinnosťou vyložiť, či tu existoval priamo hroziaci útok na záujem chránený zákonom, teda či v danom konkrétnom prípade predstavuje konanie rozvedeného rodiča, ktorý sníma svoje maloleté deti protiprávne konanie, a to aj s ohľadom na to, či boli nejakým spôsobom v čase tohto konania obmedzené rodičovské práva tohto rodiča. V nadväznosti na závery, ktoré v tomto ohľade prijme je potom potrebné posúdiť konanie žalobkyne. V prípade, že bude konanie bývalého manžela žalobkyne a otca maloletých detí, ktoré spočíva v ich natáčaní vyhodnotené ako protiprávne, je potrebné zaoberať sa povahou, intenzitou a primeranosťou konania žalobkyne vo

vzťahu k protiprávnemu konaniu, ktoré malo byť odvrátené. Je pritom podstatné vyhodnotiť všetky okolnosti veci vrátane toho kto prvý a koho natáčal, resp. fotil, z akých dôvodov a za akých okolností.

25. Správny súd pritom poukazuje na to, že ani z rozsudku Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo/24/2012 zo dňa 29.05.2013, na ktorý žalovaný poukazoval nevyplýva, že by pri prejednávaní priestupku nemalo byť aplikované ust. § 2 ods. 2 zákona o priestupkoch a postačí ak sa správny orgán bude vporiadavať s inštitútom svojpomoci ako inštitútom civilného práva. Najvyšší súd v závere tohto rozhodnutia okrem iného konštatoval, že „použitie fyzického násilia proti druhej osobe je vždy protiprávnym konaním, pokiaľ nie je daná okolnosť vylučujúca protiprávnosť. V danej veci správny orgán okolnosť vylučujúcu protiprávnosť nezistil, z dôvodu ktorého neprichádza do úvahy ani defenzívna svojpomoc (inak nazývaná aj nutná obrana).“ Aj z uvedeného je zrejmé, že sa mal správny orgán zaoberať konaním žalobkyne aj v intenciách ust. § 2 ods.2 zákona o priestupkoch. Ak tak neučinil zaťažil svoje rozhodovanie vadou nezákonnosti v zmysle ust. § 191 ods.1 písm. c) SSP. Uvedené potom má za následok zrušenie rozhodnutia tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozhodnutia. Úlohou žalovaného bude vyššie vytknuté vady vo svojom ďalšom konaní odstrániť.

26. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, podľa ktorého, ak mal žalobca vo veci úspech celkom alebo sčasti, správny súd mu prizná voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania. Žalobkyňa mala v konaní úspech v celom rozsahu, preto jej súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Krajského súdu v Trenčíne na Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, písomne v dvoch vyhotoveniach. Zmeškanie tejto lehoty nie je možné odpustiť.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d), alebo je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 57 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. (z podania musí byť zjavné ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, údaj, kedy bolo sťažovateľovi napadnuté rozhodnutie doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).